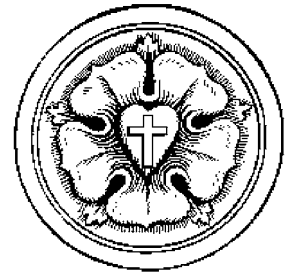

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2014. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

A 95 TÉTEL

Írta és közzétette LUTHER MÁRTON (1483-1546) német reformátor 1517. október 31-én Wittenbergben, a vártemplom kapujára szögezte.

Az igazság kiderítése s és igyekezetétől indítva, megvitatásra kerülnek az alábbi tételek Wittenbergben, tisztelendő Luther Márton atya, a szabad művészetek és a szent teológia magisztere s ugyanott ezeknek rendes előadója elnökletével. Ezért kéri, hogy akik nem jelenhetnek meg ezeket velünk élőszóban megvitatni, tegyék meg távolból írásban. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Amen.

1. Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: „Térjetelek meg!” - azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen (Mt 4,17).

2. Ezt az ígét nem vonatkoztathatjuk a bűnbánat szentségi gyakorlására, azaz a bűnvallásra és a jóvátételre, ami a papok közreműködésével történik.

3. De nem is vonatkoztathatjuk kizárólag csak a belső bűnbánatra, mert a szív töredelme mit sem ér, ha nem hozza magával külsőleg a bűnös mivoltunk elleni sokoldalú halál küzdelmet.

4. Ez a győtrődő küzdelem tehát mindaddig tart, míg az ember gyűlöli vétke önmagát (ez az igazi belső bűnbánat), vagyis a mennyek országába való bemenetelig.

5. A pápa nem akar senkit mentesíteni és nem is mentesít a jóvátévő bűnhődéstől, hanem csak attól, amit saját illetékességében vagy az egyházi jogszabályok szerint maga rótt ki.

6. A pápa nem bocsáthat meg másként egyetlen vétke sem, csak azáltal, hogy azt Istentől megbocsátottnak jelenti ki és fogadja el. Viszont kétség kívül megbocsáthatja az ő számára fenntartott eseteket: ezek semmibevétele esetén a vétke kétség kívül megmarad.

7. Isten senkinek nem bocsátja meg vétke anélkül, hogy egyszeresmind alá ne vetné a megalázkodót mindenben a helyette eljár papnak.

8. A bűnbánati egyházjogszabályok csak az élőkre érvényesek, és azok szerint haldoklókra semmit sem szabad kiróni.

9. Ennélfogva jól tesz velünk a Szentlélek a pápa által, mikor (a pápa) a rendelkezéseiben mindig kivételle teszi a halál óráját és a szükséghelyzetet.

10. Képzetlenül és hibásan járnak el azok a papok, akik a haldoklóktól egyházjogszabály szerinti bűnbánati teljesítményt követelnek a purgatóriumban.

11. Bizonyosnak tűnik, hogy azt a konkolyt, hogy az egyházjog szerinti jóvátévő bűnhődést át lehet változtatni purgatóriumbeli bűnhődésre, akkor hintették el, mikor a püspökök aludtak.

12. Régente az egyház által meghatározott büntetéseket nem a feloldozás után, hanem a feloldozást megelőzően szabták ki, hogy ezzel próbára tegyék a töredelm ősziinté voltát.

13. A haldoklók halálukért mindennel megfizetnek, és az egyházjogi szabályok számára már halottak, joggal illeti meg őket az azoktól való feloldás.

14. A haldoklóban lelki épségének és szeretetének tökéletlensége szükségképpen nagy félelmet támaszt, annál nagyobb, minél tökéletlenebb volt.

15. Ez a félelem és borzadás magában is elég (hogy mást ne mondjak) a purgatóriumi szenvedést előidézni, mivel a reménytelenség borzalmaival határos.

16. Láthatjuk, hogy a pokol, a purgatórium és menny úgy különbözik egymástól, mint reményvesztés, a kétséggel küzdés és a biztonság.

17. Látható, hogy a lelkeknek a purgatóriumban arra van szükségük, hogy mind félelmük fogyjon, mind szeretetük szaporodjék.

18. Nem látszik bizonyítottnak sem érvekkel sem szentírási helyekkel, hogy (a purgatóriumban lévő lelkek) kívül lennének a szeretetet kiérdemlő vagy azt fokozó állapotban (Isten irgalmán).

19. De az sem látszik bizonyítottnak, hogy legalábbis mindnyájan biztosak és biztonságban vannak boldogságra jutásuk felől, jóllehet mi ebben teljesen bizonyosak vagyunk.

20. Tehát a pápa a minden bűnhődés teljes elengedésén nem egyszerűen min-

den bűnhődés elengedését érti, hanem csak az általa kiróttét.

21. Tehát tévednek azok a búcsúhirdetők, akik azt mondják, hogy a pápa bűnhődés elengedése ez embert minden bűnhődéstől feloldja és megmenti.

22. Éppenséggel semmit nem enged el a purgatóriumban lévő lelkeknek, amit ebben az életben kellett volna az egyházi jogszabályok szerint teljesíteniük.

23. Ha valaki egyáltalán megkaphatja minden bűnhődése valamilyen elengedését, akkor biztos, hogy ezt csak a legtökéletesebbek kaphatják meg, tehát igen kevesen.

24. Természetesen az emberek legnagyobb részét becsapják, amikor nagy hanggal, minden megkülönböztetés nélkül ígéri meg nekik a bűnhődés feloldását.

25. Amilyen hatalmas van a pápának a purgatórium felett, ugyanolyan hatalmas van bármely püspöknek vagy lelkésznek a maga püspökségében, illetve gyülekezetében.

26. Nagyon jól teszi a pápa, hogy a (purgatóriumban lévő) lelkeknek nem a kulcsok hatalmával ad elengedést, (amivel (ott) nem rendelkezik), hanem közbenjáró könyörgés által.

27. Emberi balgaságot hirdetnek, amikor azt mondják, hogy mihelyt a ládába dobott pénz megsörren, a lélek azonnal a mennybe száll.

28. Csak annyi bizonyos, hogy a lábában megsörrenő pénz által nagyra nőhet a haszonlesés és a kapzsóság. Az egyház közbenjáró szolgálatának eredményessége azonban egyedül Isten jótetszésétől függ.

29. Ki tudja, hogy vágyódik-e minden purgatóriumban lévő lélek arra, hogy őt onnan kiváltás? A legenda szerint sem Szeverinus, sem Paszkálisz (pápa) nem igényelték ezt.

30. Senki sem biztos a maga töredelmének valódisága felől, még kevésbé a következmény: a teljes elengedés felől.

31. Amilyen ritka az igazán bűnbánó ember, épp olyan ritka az igazán elengedést nyerő, vagyis nagyon ritka.

32. Örök büntetést kapnak tanítóikkal együtt, akik a búcsúcédulákkal biztonságban hiszik magukat az üdvösségük dolgában.

33. Nagyon kell óvakodnunk azoktól, akik azt mondják, hogy a pápának azok az elengedései (azaz búcsúi) Istennek ama fölbecsülhetetlen ajándék, amely által rendbe jön az ember dolga Istennel.

34. Ugyanis a búcsúnak ez a kegyelme csak a bűnbánat szentségével (és) ember által kiszabott jóvátévő bűnhődésre vonatkozik.

35. Nem keresztyénséget prédikálnak, akik azt tanítják, hogy aki lelkeket akar kiváltani vagy gyónási kiváltást vásárolni, annak nincs szüksége töredelemre.

36. Minden igazán szívén talált keresztyén részeseül a bűnhődésnek és a vétkeségnek teljes elengedésében búcsúcédula nélkül is.

37. Aki csak igazi keresztyén, akár élő, akár halott, az részese Krisztus és az anyaszentegyház minden kincsének, s ezt Isten adta neki, búcsúcédula nélkül is.

38. A (bűnhődés) pápai elengedését és a (kegyelemben) részesítést mégsem szabad semmiképpen sem megvetni, mert az (mint mondtam) az isteni elengedés kinyilvánítása.

39. A legképzettebb teológusnak is igen nehéz egyszerre megtapasztalnia a nép előtt a bőséges búcsút és az igaz töredelmet.

40. Az igazi töredelm keresi és szereti a bűnhődést, viszont a búcsú bősége elkényelmesíti és a bűnhődést gyűlöletessé teszi, legalábbis esetenként.

41. Óvatosan kell az apostoli (azaz pápai) búcsút prédikálni, nehogy a nép félreértse és elébe helyezze azt a szeretet jócselekedeteinek.

42. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa véleménye szerint a búcsúvásárlás semmilyen tekintetben nem állítható egy sorba az irgalmasság cselekedeteivel.

43. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy jobb dolgot tesz, aki a szegénynek ad, vagy a rászorulóknak kölcsönöz, mint hogyha búcsút vásárol.

44. Ugyanis a szeretet cselekedete által nő a szeretet és javul az ember, de a búcsú által nem lesz jobb, csak a bűnhődéstől mentesebb.

45. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy aki látja a rászorulókat és azt elhanyagolja búcsúra költ, az nem a pápa elengedését szerzi meg, hanem Isten rosszsallását.

A Csurgói Evangélikus Egyházközség kér mindenkit, akit Isten Lelke arra indít, járuljon hozzá gyermekek gitár-tanuláshoz, használaton kívüli gitár adományozásával.

A gyermekek öröme, kérem, jelezze a zsolt.gyorgyi@lutheran e-mail címen.

A Barcsi Evangélikus Leányegyházközség szeretettel hív és vár mindenkit, a parókia épületének felújítása kapcsán tartandó hálaadó istentiszteletre, amely **2014. november 9-én 15 órakor** kezdődik. Hálaadó ünnepünk alkalmával Smidéliusz Zoltán esperes hirdeti az Igét.

További információval kapcsolatban érdeklődni lehet Haga Ferenc gondnoknál: a **06 20/824-7735** telefonszámon.

Kunszt Alajos Gábor: Luther

*Egy vérzivataros időben, az ismeretlenségből
Kilépve bátran, és keményen,
- Hallatva az igazság örök szavát;
Annak törvénykönyvét a Szent Bibliát
Emelte a népek pulpitusára.
Egy csuhás, elszánt barát abban a világban.*

*Ki merne most kiállni;
És keményen kalapálni,
Mint az az egyszerű barát?
Mint fény az éjszakában, ha terjedve kél.
Támad a vihar; támad a szél.
Mint ébresztő – riadót, a fülebbe vitte el:
Te megalázott ember végre felébredel?!*

*Király és pórnép egyakarattal
Szembeszállt a sátánfiakkal;
Diadalra vinni az igazság szavát
Melyet hirdetett az az egyszerű barát:
Csak „Krisztus a mi urunk, az Isten fia”
Ezt mindenkinek kell vallani és tudnia!*

*A trón meginog, a Sátán megszalad.
Hitedet ne add fel! Kétkedned nem szabad!
Papok és bírák, kaftánban, csuhában,
Hazugság poklában, kétes egymagában.
- De már ragyogott távol és közelben
A reménység, csodás fényében, töretlen.
A végszó kimondatott végre keményen:
„Az ember Istent ne! De szívet cseréljen!”
Az antikrisztus vesztett, megadta önmagát.
Aki soh'sem vesztett: az az egyszerű barát.*

2014. szeptember 27-én tartotta a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye missziói napját, melyen Mekis Ádám és Mekis Péter tartott orgonazenével színesített meditációt a keresztyén ember életjeleiről, melyet karácsonyi számunkban közlünk. Ezek után Hűvösvölgyi Ildikó Reményik Sándor verseiből adott át egy csokorra valót az összegyűlt gyülekezetnek. A délelőtti lelki töltekezés után a délután az egyházmegyei közgyűlés ülésével telt. A Smidéliusz Zoltán esperes nyugdíjba vonulása miatt november 29-én megüresedő esperesi tisztségre jelöltek véglegesítése és bemutatkozása volt a fő programpont. (Ld.4-5. oldal).

Nagybocskai Tamásnak, az egyházmegyei jelölő bizottság elnökének tájékoztatása szerint a választási eljárás a továbbiakban így alakul:

Az egyházmegye esperesét a gyülekezetek presbitériumai választják meg. Minden gyülekezetnek lelkészi állásonként 1 szavazata van. A határidőig és formai hiba nélkül beérkezett szavazatok alapján egyszerű szótöbbséggel kerül megválasztásra az új esperes.

Időpontok, határidők:

- 2014. november 1-10. választás egyházközségi presbiteri gyűlésen
- 2014. november 13. szavazatok beérkezésének határideje
- 2014. november 14. szavazatok összesítése, döntésről való kiértékelés
- 2014. november végén kerül sor az új esperes beiktatására annak szolgálati helyén

Isten áldása legyen a gyülekezetek felelős döntésén!

Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok. Mert mondom nektek: sok próféta és király szerette volna látni azt, amit ti láttok, de nem látták, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották.

Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz. Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: De ki a felebarátom? Válaszul Jézus ezt mondta neki: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek. Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta, odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósoknak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek? Ő így felelt: Az, aki irgalmas volt hozzá. Jézus erre ezt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj! (Lk 10, 23-37.)

Kedves Testvérek!

Lukács evangéliumában Jézus egyszerű példázatban mondja el, hogy a hitünk nem létezhet a cselekedeteink nélkül, és fordítva. De ezt jobban megértjük, ha áttekintjük a történetet.

A példázatnak több szereplője is van. Vannak egyszer a rablók, a pap, a lévita, a samaritánus és az út szélén fekvő ember. A rablókról rögtön el tudjuk dönteni, hogy ők milyen emberek voltak. Milyen szavakkal jellemezhetnénk a rablókat? Rossz, gonosz, becsvágyó. Valakit kifosztanak, megvernek, majd ott hagyják. Cselekedetük azt mutatja, hogy belőlük hiányzott a hit.

A következő szereplő egy pap. Hogyan is cselekedett? Vagy pontosabban, hogyan nem...? Nagy ívben elkerülte a bajban levőt. Bár másképpen élhetett, mint a rablók – talán templomba járó, imádkozó ember volt –, hite még sem jelent meg tettein.

A lévita szintén Isten embere volt. Róla is azt gondolhatnánk, hogy biztosan Istennek tetsző módon élte életét, mégis csalódnunk kell benne is, hiszen a paphoz hasonlóan cselekedett.

Ezután azonban nagyon váratlan fordulatot vesz a történet. Éppen egy samaritánus ember mutat mindenkinek jó példát. Egy olyan ember, akit egyébként megvetettek és lenéztek. A samaritánus szavai mégis őszinték voltak, és hite meglátszott cselekedetein, mert nem gondolkozott azon, hogyan cselekedjen. Nem törődött azzal, hogy mások talán bolondnak tartották, mert egy idegenre költötte aztán a pénzét. Egyszerűen meglátta az embert az út szélén, talán meghallotta segélykérő hangját, majd megérintve őt gondját viselte.

Talán éppen Jézus szavai csengtek a fülében: „Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Ki a felebarátunk? Lehet az, aki éppen mellett áll, aki fogja a kezéd, vagy akivel egyébként haragban vagytok! De Jézus nem személyválogató, és ez szavából is kitűnik: szeresd felebarátodat – tehát mindenkit –, mint magadat!

Ehhez mérten cselekedett a samaritánus is! Gary Chapman szerint őt szeretetnyelv van, melyek közül az egyik – és talán legfontosabb is – az érintés, az ölelés. Az érintés azt fejezi ki, hogy bátor vagyok annyira, hogy megmutassam, szeretem a másikat. Bátor vagyok annyira, hogy nem nézek le mást, hanem segítő kezét nyújtok. Bátor vagyok annyira, hogy félre teszem a saját problémáimat, és vigasztalóan átkarolom a másikat. Ez példát ad nekünk is, hogyan tudjuk szeretni felebarátainkat, s az érintéssel megerősödnek családi és baráti kapcsolataink. Amint Jézus érintése is erővel bírt, úgy a mi érintésünk is lehet legalább annyira értékes felebarátunk számára.

Adja nekünk Istenünk, hogy ezzel a bátorsággal élve lépünk oda felebarátainkhoz, és ez a lelkület határozza meg egész tanévünket: ne félj bátornak lenni, hanem „szólj” az érintés szeretetnyelvén!

Ámen

*Arató Eszter
(Elhangzott a tanévnyitó istentiszteleten, Tabon)*

„Bízzál az Úrban teljes szívedből, és ne a magad eszére támaszkodj. Minden utadon gondold rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” Péld 3, 5-6

Tizenéves korom legmeghatározóbb élménye volt, amikor először olvastam a példabeszédek könyvének ezt a versét. Azonnal megszólított, magával ragadott és elindított azon az úton, mely végül elvezetett arra a pont-ra, hogy hittel tegyek bizonyosságot Krisztusról szavaimmal és egész életemmel.

1977-ben születtem Tolna megyében. Gyöngön nőttek fel, itt végeztem általános iskolai tanulmányaimat is.

1995-ben érettségiztem a Budapesti Evangélikus (Fasori) Gimnáziumban, majd ebben az évben felvételt nyertem a Hittudományi egyetemre. Itt ismertem meg férjemet, akivel 1999-ben kötöttem házasságot.

2000 október 1-jén kezdtük meg a szolgálatot Ecseny és környéke gyülekezeteiben, 2003 óta a gyülekezet megválasztott lelkészeként első és eddigi egyetlen szolgálati helyemen. Alig néhány száz lelkes, fogyatkozó településeken és gyülekezetekben próbáljuk erősíteni a hitet és a reményt. Annak ellenére, hogy gyülekezeteink erősen fogyatkozóak, mégis évente 65-70 gyermeket tudunk bevinni hitoktatásba, több mint 30 fő részvételével rendezzük meg nyári táborainkat.

Egy hónappal szolgálatunk megkezdése után, 2000 novemberében született első gyermekünk Levente, majd 2005-ben Boróka, 2008-ban pedig András. Az Úristen életet adó, megtartó szeretetének jeleként az esperesi tisztségre való jelölés lezárásának napján tudtuk meg, hogy az Úr negyedik gyermekkel ajándékoz meg bennünket. Ennek tudatában, felelősséggel átgondolva fogadtam el a jelölést. Hiszem, hogy az Úr, ahogyan eddig is, most is egyengeti ösvényeimet. Olyan társat adott mellém, aki segít és támogat nemcsak a lelkeszi, hanem a családi feladatokban is, aki mellett 14 év alatt mindig tudtam egyszerre ellátni lelkeszi és anyai hivatásomat. Kérem a gyülekezeteket, akik jelölésükkel támogattak, hogy imádságos szeretetükkel, bizalmukkal támogatásnak továbbra is.

Az esperesi szolgálatban a legfontosabb feladatnak – az egyházi törvényben megjelölteken kívül – a következőket tartom:

- Elsősorban, hogy mind lelkészeinknek, mind gyülekezeteinknek az evangélium megélése és hirdetése legyen a legfontosabb. Közös feladatunk és szolgálatunk ez, mert közösségeink csak így tudnak épülni, gyarapod-

ni. Nem feledkezhetünk meg a szabályok, törvények, számok és statisztikák halmazában, hogy ez a küldetésünk, Krisztus az összetartó ereje gyülekezeteinknek.

- Ahhoz, hogy ez teljesüljön, lélekben egészséges gyülekezetekre és lelkészekre van szükség. Ezért fontosnak érzem a folyamatos kapcsolattartást nemcsak a lelkészekkel, hanem a gyülekezeti felügyelőkkel, presbitériumokkal is. Így elejét lehetne venni, megoldást lehetne találni olyan konfliktusokra, problémákra, melyek sokszor már feloldhatatlannak bizonyulnak akkor, amikor az esperes elé kerülnek.

- Fontos a lelkeszi közösség erősítése. Senki se érezze azt, hogy magára marad a szolgálatban. Annak ellenére, hogy a fraternitás nagyon jó az egyházmegyénkben, mégis sokszor magányosan, egymástól elszigetelve végezzük hivatásunkat kontroll és visszajelzés nélkül. Pedig a lelki és hivatásbeli fejlődéshez szükséges a pozitív és negatív visszajelzés is, valamint az a bizalmi kapcsolat, mely akár kisebb körökben is megvalósulhatna a lelkészek között. Fontos, hogy az a nyugodt és szeretetteljes légkör, mely a lelkeszi karon belül jellemző, maradjon meg továbbra is. Ne egymás megítélése, hanem segítő támogatása legyen továbbra is jellemző.

- Végül nem feledkezhetünk meg azokról a problémákról, melyekre a következő években kell megoldást találni: nyugdíjazás miatt megüresedő lelkeszi állásokra új szolgatársakat kell találnunk, valamint szükség lesz arra is, hogy több gyülekezet státusza is megváltozzon anyagi teherbírása, valamint létszáma függvényében.

Több gyülekezetben gondot okoz a kötelezően választható hit- és erkölcsoktatással kapcsolatban a feladat ellátása, a több oktatási intézményben sokszor párhuzamosan beillesztett órák teljesítése munkatárs nélkül lehetetlen feladat. Ebben is segítséget kell kapniuk a lelkészeknek és a gyülekezeteknek.

Gyülekezeteinkre és lelkészeinkre Isten áldását kérve:

Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna

Koczor György vagyok, jelenleg a Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség lelkésze. Az elmúlt 23 év alatt falusi és városi, illetve kis, közepes és nagy gyülekezetben is végeztem a lelkészi szolgálatomat. Egy évet a németországi Greifswald egyetemén voltam ösztöndíjas. Beosztásom szerint – egyházmegyei szinten – szinte az összes felelősi szolgálatot elláttam. Voltam ifjúsági-, missziói-, zenei- és GAS felelős, LMK elnök, esperes helyettes, és több mint egy évig esperesi tisztségben levő helyettes. Ezek alapján szinte végig részt vettem az egyházmegye munkájának szervezésében, irányításában. Az évek alatt nagy gyakorlatot szereztem a különböző pályáztatásokban és az építkezések szervezésében, lebonyolításában. Mindemellett szerveztem és alapítottam intézményt és voltam annak iskolalelkésze. Szerkesztettem és rendeztem egyházi TV-műsort, illetve gyülekezettörténetet feldolgozó dokumentumfilmet. Jelenleg két újság (Kapernaum, Dunántúli Harangszó) szerkesztését végzem.

Lelkészi szolgálatom előtt, illetve alatt többféle világi állást is elláttam, amelyekkel jártasságot szereztem a jogi és gazdasági életben. (Túl azon, amit a lelkészi munka megkövetel.) Ezt is jól tudtam kamatoztatni a gyülekezeti – egyházi élet vezetésében.

- Idegenvezetői szakképesítem van
- Karvezetői képesítem van és többféle hangszeren játszom
- Gyakorlattel bírok a számítógép kezelésében
- Kommunikációs szinten beszélek németül

Elgondolásom alapján az esperesi munka egyrészt spirituális, másrészt adminisztratív feladat, ezért a következő két szóval jellemezném terveimet a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye esperesi szolgálatának ellátása során:

Összetartás és összetartozás

Összetartás

Ahhoz, hogy a mai egyházi és világi helyzetben megerősödhessünk és fennmaradhassunk nagy szükség van az összetartásra. Csak egy jól szervezett és irányított, egységes véleményt közvetítő csapat tudja jól végezni a feladatát. Szükség van arra, hogy mindenki a saját képességei és képesíteme alapján végezze a munkáját, melyet nagy odaszánással és ellenőrzéssel végez.

Összetartozás

Az egyházmegye összetartozásának két fontos alkalma van. Egyrészt az LMK gyűlések, ahol a lelkészek élük meg a közösségüket. Másrészt a különböző missziói alkalmak (csendesnap, gyereknap, stb), ahol a gyülekezeti tagok találkozhatnak. Fontosnak érzem, hogy ezeken az alkalmakon tudatosan kerüljenek elő a minket érintő kérdések. Mivel adottságunk alapján nagy területen fekszik egyházmegyénk, ezért jó volna különböző kisebb térségeket létrehozni, ahol az egymásra figyelés megerősödhet, az összetartozás jobban megélhető.

Ezek eléréséhez nagy segítséget jelent az eddigi építkezés. Az elkövetkező időben – ha csak a nyugdíjazásokat veszem figyelembe – 4-5 gyülekezetben lesz lelkészváltás. Ugyanakkor újabb hullámmal ér el bennünket a gyülekezetek fennmaradásának kérdése. Ezért fontosnak tartom, hogy az esetleges esperesi szolgálat alatt a gyülekezetek felmérése és megerősítése megtörténjen, amivel biztosítani tudjuk a misszió folyamatosságát, a lelkészi szolgálat elvégzését.

Feleséggel, aki önálló egzisztenciával rendelkezik, egy 8. osztályos gyermeket nevelünk, így – megválasztásom esetén – teljes erővel tudok az egyházmegye szolgálatába állni és végezni munkámat.

Ehhez kérem a gyülekezetek bizalmát és támogatását!

„Térj be vendég hozzám...”

Régóta terveztük, hogy templomba-gyülekezeti alkalomra, milyen jó lenne projektor. Énekléshez, előadáshoz, ünnepi alkalomra mindig kértünk, hogy gördülékenyebben, érdekesebben szólhassunk az érdeklődőkhöz. Pályázhattunk, amiben megfogalmaztuk az általános célt, hogy a 21. sz. egyik Dunántúli falujában és környékén élő fiatal családok, építő, szeretetteljes közösségre találjanak nálunk. Mint keresztyén embereknek az a célunk, hogy a hitüket megéleljék, felelősen gondolkodjanak, mert senki sem spórolhatja meg elkötelezettségének állandó megújítását. Különböző irányokból, mint egészség, állóképesség, biztonság, testi-lelki tudatosság, és nyitottság a mai kihívásokra, mint pl. az újrakezdés.

Konkrét cél, hogy a több száz éves templomunk, és a mostani gyülekezetei terem, olyan közösségi tér le-

keznek ki venni a részük az egyházszeretők munkáiból. Hat alkalmat terveztünk, környékbeli egyetemistákat, és vállalkozó fiatalokat hívtunk, hogy beszéljenek hivatásukról körünkben. Először egy dietetikust, majd egy gyógytornászt, egy tűzoltót, hallgattunk meg, most várjuk jövő hétre a gyermek- és csecsemőgondozót, azután egy orvostanhallgató és egy teológushallgató készül bemutatkozni, végül pedig egy külföldön élő és dolgozó

család jön körünkbe. A porrogszentkirályi zenekar segíti éneklésünket, rövid imádsággal hangolódunk a témához, majd kötetlenül beszélgethetünk a megterített asztalok mellett.

Békét, nyugalmat, és frissességet szeretnénk árasztani ezeken az alkalmakon a modern zaklatott világunkban élőknek, mert nagyon nagy szükség van erre.

gyen, amit az óvodások, a tizenévesek, a húszasok és a harmincasok is otthonuknak érzik, szívesen jönnek, igye-

Záró gondolat: Arany János jól ismert költeménye a Családi kör...így kezdődik: „Este van, este van ki-ki nyugalomba...” A mai modern átírat első része így szól: „Reggel van, reggel van, mindenki ideges, Ház ura üvöltve tiszta zoknit keres, Feketés csészével boglyafejű asszony, Ajánlja az égnek, hogy rája rogyasszon.”

Mindnyájan érezzük a szavak igazságát, ezért igyekszünk békés, szeretetteljes programokkal, alkalmakkal azt a nyugalmat sugározni, amit Istentől kaptunk továbbadásra.

„Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom. Ismertesd meg velem melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.”

Zs.143,8

Smidéliuszné Drobina Erzsébet

Testvérgyülekezeti látogatás Nagykanizsán

Június 30 – július 7 között a finnországi Salo evangélikus gyülekezetének 15 fős csoportja látogatott el hozzánk. A kapcsolat már 23 esztendeje tart. Általában két-évenként találkozunk egymással, kölcsönösen gyakorolva a vendégszeretetet. Természetesen az idő múltával többen az ismerős, a találkozásokat lelkesen szervező Testvérek közül nyugdíjba mentek, vagy idős korukra, megfáradásukra tekintettel átadták a fiatalabbaknak a feladatokat ezen a téren is. Így Jouko Pukari lelkésztől Timo Hukka vette át az igazgató lelkészi teendőket. Ő volt most a csoport lelkészi vezetője. A több mint két évtized alatt a programok és találkozások fáradhatatlan szervezője Matti Lähdekorpi ifjúsági vezető – gyülekezeti munkatárs, betöltve 60. életévét éppen ezen a nyáron ment nyugdíjba. Az Ő eddigi szolgálatát Kaarlo Launonen lelkész veszi át.

Igyekeztünk színes, élményekben gazdag programokat szervezni vendégeinknek. A hét első felében, mint eddig mindig, először egy kicsit a főváros nevezetességeivel ismerkedtek, mint a Hősök tere, Halász bástya, Mátyás templom. Még az érkezésük napján a gödöllői Grassalkovics kastélyt is megtekintették. A továbbiakban az ópusztaszeri em-

lékpark és Feszty körkép megtekintése után Szegedre vezetett útjuk. Itt is volt alkalom városnézésre. Majd a révfülöpi Evangélikus Oktatási központban foglalták el szálláshelyüket. Az ott töltött két nap során látogatást tehettek a Káli medencében, sőt Tihanyban is. A badacsonyi Varga pincészetben kóstolhatták meg a Balaton felvidék kiváló borait. A tapolcai tavas barlangban tett kirándulás után, pénteken délután érkeztek vendégfogadóikhoz Kanizsára. Még aznap este a vendéglátókkal együtt közös vacsorán vettünk részt, mely alkal-

mat adott az ismerkedésre. Szombaton és vasárnap a befogadó családok szerveztek programokat.

Találkozásunk középpontjában most is a vasárnap délelőtti úrvacsorai istentisztelet állt. Kaarlo Launonen lelkész hirdette Isten igéjét Zámbo Ildikó kiváló tolmácsolásával, aki az egész hét folyamán nagyszerűen segítségünkre volt abban, hogy megértsük egymást. A csoportban még ketten, különösen Anna Väyrynen és Tuula Knif tets-

vérünk is szépen beszéli a magyar nyelvet. Anna aktívan benne van a nyelvgyakorlásban, hiszen magyar fiatalember a vőlegénye.

Vasárnap este vidám műsoros est keretében osztottuk meg egymással eddigi élményeinket.

Tárogatón Baráth Béla tanár úr szólaltatott meg egyházi énekeket, majd citera zenekar és kisebb népzenei csoport programja teremtett nagyszerű hangulatot, melyet a gyékényesi férfikar magával ragadó népdalcsokra zárt. Terített asztalok mellett folytatódott hosszasan a beszélgetés, miközben átadtuk egymásnak ajándékainkat. Isten iránti hálával köszöntük meg Testvéreinknek a látogatást, s a minket

imádságban is hordozó szeretetüket, adományait.

Ismét átéltük, milyen nagy kegyelem, hogy Krisztus népéhez tartozhatunk s így testvérek lehetünk a hitben. A Szentlélek Úristen így építi az egymással és a Vele való közösséget, melyet nem akadályozhat meg a nagy földrajzi távolság sem. Ha Isten engedi, legközelebb két esztendő múlva ismét létre jöhet a találkozás Salóban.

Deme Dávid

Csurgói nyár

Gyülekezetünk, a Csurgói Evangélikus Egyházközség az idei, 2014-es nyáron három táborába is hívogatta a gyermekeket és az ifjúságot. Isten kegyelméből, mind három tábor fantasztikusan telt és zárult. Jó volt, az Isten igéje körül az együttlét. Jó volt látni a gyermekek, szülők,

nagyszülők mosolyát. Jó volt látni az áldozatkész testvérek hozzájárulást, természetbeli adományait, segítségét.

Június 30-tól július 5-ig tartott a II. napközis gyermektábor, melynek mottója „Ezt látnod kell!”. Egy hívás, mely szól kicsinyeknek és nagyoknak is. Gyere, mert valami fantasztikust találtunk, ezt neked is látnod kell, mert érdekes és hihetetlenül jó! Jöjj közénk, értékes vagy, állj be a csapatunkba, ismerd meg azt az Istent, aki szeret és tervez még veled és velünk is valami újat, valami jót! A tábor alatt olyan csodákkal ismerkedtünk meg, amelyek megdöbbentőek, lenyűgözőek, gondolkodásra indítóak. Megismerkedtünk Elizeus prófétával és életével, különleges csodáival, amelyek Istenre mutatnak, a csodák forrására. A kifogyhatatlan olajos korsó, a csodálatos gyógyulás, egy öreg meddő házaspár fiúgyermek, nyertes csata, és mennyei seregek látása indított bennünket is Isten dicséretére, tanulásra, hálaadásra. Összesen 19-en

voltunk a gyermektáborban. A helyi gyermekeken kívül Iharosberényből, Iharosból, Nagyatádról és Berzencéről is voltak gyermekek. Köszönet a segítőknek, Bartkó Lillának és Szegedi Mariannának. Köszönet a gitáros segítőknek Jeszencsák Lillának, Papp Dominikának és Szerecz Dávidnak. Köszönet Szaka Bernadettnek a néptánc oktatásért és Szerecz Anikónak a kézműves foglalkozásért, Kovács Istvánnak (Pitykónak) a lovaglásért. Istené legyen a dicsőség! Töltse ki reánk is Szentlelkét, éljük át mi is a csodák Istenének közelségét!

Július 7-től 12-ig tartottuk a III. napközis gitártábor. A gitározásról, énekvezetésről, Isten dicsőítéséről szólt a tábor. Természetesen mindenekelőtt figyelve Istenre, mint alkotókra, aki méltó arra, hogy nevét dicsőítsük. Délelőttként a zeneelmélet mélységeivel ismerkedtünk. Megismerkedtünk a legalapvetőbb fogalmakkal, egészen a hármas és négyes összhangzattanáig. A délelőtti foglalkozások záró órájában pedig begyakoroltuk az elméletet, néha egy órát is a kották felett töltöttünk. A délután a gyakorlásról, magáról a gitározásról szólt. A gyakorlati képzés, több csoportban zajlott. A kezdők csoportját Kulcsár Márton hatodéves teológushallgató vezette, a haladókat: Jeszencsák Lilla, Papp Dominika és Szerecz Dávid vezette. Köszönjük nekik szolgálatukat, Istennek legyen dicsőség! A haladó szint feletti tudással rendelkező fiatalokkal én magam foglalkoztam. Ez igazából nem csoport munka volt, hanem egyéni munka mindenkivel külön-külön. A táborozók nagyon sokat fejlődtek. Adja Isten, hogy ez, további tanulásra indítsa a fiatalokat, illetve szolgálatra, Istent dicsőítésre.

Július 21-től 26-ig Piliscsabán, a Bétel Evangélikus Missziói Otthonban voltunk közel nyolcvan táborozóval az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért missziós alapítvány szervezésében. Hétfőn délután indultunk Csurgóról az Evangélikus templom elől a 11 csurgói résztvevővel. A mikro busszal és személyautóval estére értünk a festői szépségű Piliscsabára. A tábor témája önvizsgálatra indított mindannyiunkat, hiszen a téma, az Efezusi levél 5. fejezetéből az 14. verse alapján volt: „Ébresztő!”, „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” Ez az igeszakasz mindenkinek szól, kivétel nincs, így nekem is. Lelkileg aludnék talán? Lelkileg elkábítottak, lelkileg mélyaltatásban vagyok? A kórházban a betegeket így műtik, altatva és nem vesznek észre semmit közben, nem éreznek fájdalmat. Az orvosok Istennek hála fájdalommentesen küzdhetnek az egészségünkért. De mi van akkor, ha valóban lelkileg alszom? Mi történik velem, mert így az életem csak egy

gyorsan múló álmom csak? - *Ébredj fel: a bűn realitásának meglátására! Ébredj fel: Jézus Krisztus váltságművének meglátására! Ébredj fel: a személyes megtérés és újjászületés lehetőségére! Ébredj fel: a változtatás, a döntés, szükségességére! Ébredj fel: az engedelmes szolgáló élet lehetőségére!* - szölkak a témák. Sok fiatal ez valóban ébredésre, megtérésre indított! A kérdés már csak az, én alszom-e? Felébredtél már a lelki alvásból kedves olvasó? A táborban előkerültek a lelki altató, lelki kábítószerek is: 1. Élvezet „szirup”, 2. Virtuális „tabletta”, 3. Okkult „kapszula”, 4. Vallásosság „tapasz”. Sajnos hétköznapijaink súlyosan fertőzöttek ezekkel az „altató szerekkel” időszerű és jó volna ebből eszmélnünk és ébrednünk. Isten, add meg a mi ébredésünket!

A piliscsabai tábor igehirdetései, előadásai meghallgathatóak: <http://eke.lutheran.hu/hangtar.php> oldalon. Isten áldjon mindnyájunkat, adjon ébredést, testi és lelki növekedés!

Györgyi Zsolt

TEMPI TÁBOR, NEKTEK

Első alkalommal rendeztük meg a Nagykanizsa és Környéke Társult Evangélikus Egyházközségekben (NEKTEK) közös gyülekezeti hittantáborunkat a Tempí tábort. A tábor nagy lehetőség kínált a gyülekezeti hittanosok (Nagykanizsa, Szepetnek, Sand, Pat, Szökedencs, Marcali) és iskolai hittanosok közösséggé kovácsolására. Vártunk kicsiket és nagyokat 4-14 éves korig. Azokat is sikerült megszólítani, akik most kezdték a hittant, vagy korábban még nem jutottak el hozzánk. A tábor témája a „gyerekek a bibliában” volt. A kötetlen bibliai barangolást sok játék, sport, éneklés, barkácsolás, kirándulás, színesíti. A tanulás mellett gazdag kiegészítő programot kínáltunk a gyerekeknek. Sikerült egy jó munkatársi csapatot is létrehozni, akikkel már lázasan tervezzük a jövő évi tábort.

Koncert férfihang nélkül, férfiaknak is

Kaposváron adott koncertet az Ars Sacra rendezvénysorozat keretében a budapesti keresztyén fiatalokból álló Boyzless Voice kamaraegyüttes. A hét kiváló énekesnő már az első pillanatban elkápráztatta a hallgatóságot, nemcsak szépségükkel, hanem tiszta, tökéletesen megformált különleges hangjukkal, amelyek dallamokká fonódtak össze, így töltve be a kaposvári evangélikus templomot. Az együttes tagjai önmagukról így vallottak: „Több műfajban, korszak- és stílushatárokon átívelő repertoárral kínáljuk közönségünknek a vokális zene legjavát. Legyen az jazz, pop, gospel, népdalfeldolgozás vagy klasszikus kórusmű, a Boyzless Voice egyedi hangzásvilágával a zenei sokféleség elvét követve megszólaltatja mindazt, mely értékes, izgalmas és szórakoztató.” A vasárnap délután összegyűlt közönség hallhatott könnyűzenét, keresztyén zenét, de még ír népzene feldolgozást is.

Az együttes nyitottsága azonban nemcsak a zenében, de azon kívül is megmutatkozott. A koncerten többször vonták be a hallgatóságot énekszóval, valamint a koncert utáni szeretetvendégségen is hosszasan beszélgettek, ismerkedtek a hallgatósággal és meséltek a keresztyén zene erejéről és szeretetéről. Pongrácz Máté a Kaposvári Evangélikus Egyházközség lelkésze a koncert végén kü-

lön megköszönte a zenészeknek, hogy megmutatták, lehet igényes keresztyén könnyűzenét játszani és lehet ezzel a műfajjal is méltó módon dicsérni az Isten nevét, a szakrális művészetek sorában.

A kamarakórus vezetője Brebovszky Klára – a Magyar Rádió gyermekkórusának egyik karnagya – örömet fejezte ki, hogy Kaposváron énekelhettek és az együttesről elmondta, hogy komolyzenei háttérből indulva érkeztek meg mai stílusukhoz.

A koncert végén a vastaps természetesen nem maradhatott el és többszöri ráadás után engedte csak el a hallgatóság a zenészeket.

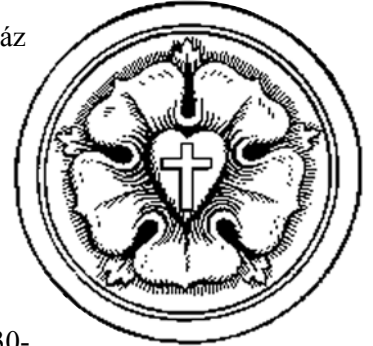
Az Ars Sacra rendezvénysorozat keretében – mely egy héten keresztül hirdeti a szakrális művészet jelentőségét országszerte – Kaposváron több evangélikus kötődésű alkalomra is sor kerül, többek között a Takács Gyula Megyei és Városi Könyvtárban beszélgetnek az irodalomról Pongráczné Győri Boglárkával, valamint az evangélikus templomban kerül megrendezésre az a különleges koncert, melyben Mozart Requiemjét hallhatja a közönség egy vonósnégyes előadásában.

A vonósnégyest gyülekezetünk Budapesten élő tagja, Papp Dániel vezeti.

A Luther-rózsa története

A Luther-rózsa (németül Lutherrose) az evangélikus egyház jelképe, eredetileg Luther Márton személyes jele volt, egy történet szerint felesége, Bóra Katalin hímezte neki meglepetésként. Vitairatait, okmányait és leveleit Luther ezzel hitelesítette. Az eredeti rózsza valamivel egyszerűbb volt a mai Luther-rózsánál, egy ötszirmú rózsza közepén szív volt látható, abban egy kereszt, és köriratként: VIVIT (latinul: él, Krisztus feltámadására utalva). A ma is ismert változat ennek az alapján készült 1530-

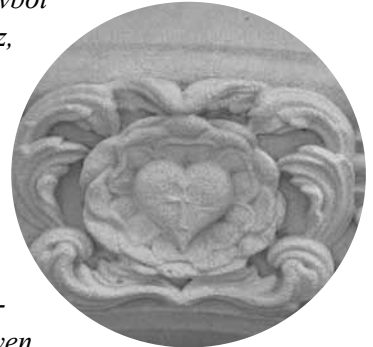
ban. Magyarországon széles körben használják felekezeti jelképként az evangélikus gyülekezetek, szervezetek, intézmények. Számos evangélikus templomon is látható.

A jelkép szimbolikájáról így írt Luther 1530. július 8-án Lazarus Spenglernek:

„Minthogy tudni szeretnétek, hogy pecsétem jól sikerült-e, elmondom, milyen gondolatokat akartam pecsétnyomómon, teológiám ismertetőjegyén, megmintázni. Benne kellett lennie elsősorban a keresztnek: Fekete kereszt a szívben, amelynek természetes színűnek (piros szív) kellene lennie, hogy állandóan emlékeztessen a Megfeszítettbe vetett hit boldogító hatalmára, mert akkor leszünk igaz emberek, ha szívből

hiszünk. Ez a kereszt fekete ugyan, megöl és fájdalmat okoz, de meghagyja a szívet eredeti színében, nem semmisíti meg a természetet, hanem életben tartja... Az ilyen szív fehér rózsán pihen. Azt jelenti ez, hogy a hit örömet, vigasztalást és békességet terem, tehát viruló fehér rózsákon vezérel bennünket. Nem úgy adja a békét és örömet, mint a világ! Ezért kell fehérnek és nem pirosnak lennie a rózsának. Mert a fehér a lelkek és az angyalok színe. Ez a rózsza égszínkének mezőben virul, mert az ilyen lelki és hitbéli öröm az eljövendő öröm előhírnöke már most a hitben

élve és reménységben hordozva. De még nem az igazi öröm. Ezt a mezőt aranygyűrű veszi körül. Az ilyen boldogság ugyanis örökké tart a mennyben, nincs vége, drágább minden örömnél és vagyonnál, ahogyan az arany a legnemesebb és legdrágább ásvány.” [1]

A Luther-rózsa jelentését magyarázó kis versikék:

*„Kinek szívében Krisztus keresztje,
Annak tövisek közt is rózsás lesz élete,
Reá kéklőn mosolyog az ég,
És Krisztus szeretete aranyozza be életét.”*

*„Rózsákon jár Krisztus híve,
Ha keresztet hordoz szíve.”*

„Teljes az öröme a szívnek a kereszt által.”

46. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy - hacsak nem dűskálnak a fölöslegben - mindazt, ami az élet fönntartásához szükséges, tartsák kötelességüknek házuknépe javára fordítani és semmiképp se pazarolják búcsúkra.

47. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a búcsúvásárlás nem parancsolat, hanem szabad döntés dolga.

48. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa a búcsúban való részesítésével inkább az őerte való áhitatos imádkozást akarja elérni sem mint a készpénzt, mert az előbbire nagyobb szüksége van.

49. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa búcsúi akkor hasznosak, ha nem beléjük vetjük bizalmunkat. Viszont nagyon ártalmasak, ha általuk elvész az istenfélelmünk.

50. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy ha a pápa tudna a búcsúhirdetők zsarolásairól, azt akarná, hogy inkább égjen porig Szent Péter bazilikája, mint azt, hogy juhainak bőréből, húsából és csontjából épüljön fel.

51. Arra kell tanítani a keresztyéneket, hogy a pápa, ha szükséges volna, kész lenne (ahogy illik) még Szent Péter bazilikájának eladása árán is saját pénzéből segíteni azokat, akiknek legtöbbször némely búcsúhirdetők kicsalják a pénzüket.

52. Hiábavaló a búcsúcédulák alapján bízni az üdvösségben, még ha a búcsú megbízott, sőt akár a pápa a saját lelkével kezeskednék is érte.

53. Krisztus és a pápa ellenségei azok, akik a búcsú hirdetése miatt Isten ígését más templomokban teljesen elnémítják.

54. Jogsérelem éri Isten ígését, ha ugyanabban a prédikációban ugyanannyi vagy több időt szentelünk a búcsúnak, mint Isten ígéje hirdetésének.

55. A pápa gondolata szükségképpen az, hogy ha a csekély értékű búcsút egy haranggal, egy díszfelvonulással és egy szertartással ünneplik, akkor az evangéliumot, ami a legnagyobb dolog, száz haranggal, száz díszfelvonulással, száz szertartással kell hirdetni.

56. Az egyház kincse, amelyből a pápa a búcsú nincs eléggé megnevezve, és Krisztus nép is ismeri azt.

57. Nyilvánvaló, hogy itt nem mulandó javakról van szó, mert azokat sok egyházi szónok nem egykönnyen osztogatja, hanem inkább gyűjti.

58. De nem is Krisztus és a szentek érdemeiről van szó, hiszen azok mindenkor, a pápa közreműködése nélkül is, munkálják a belső ember számára a kegyelmet, a külső ember számára pedig a keresztest, a halált és a poklot.

59. Szent Lőrinc ugyan azt mondta, hogy az egyház kincse a szegények, de ő korának szokásos kifejezésével élt.

60. Nem vakmerőség kimondani, hogy az egyház kincse: az egyház kulcsai (melyeket Krisztus érdeméért kapott).

61. Világos ugyanis, hogy a bűnhődés elengedésére és a (meghatározott) esetekre (vonatkozóan) elegendő a pápának a saját hatalma.

62. Az egyház kincse valójában Isten dicsőségének és kegyelmének szent evangéliuma (örömhíre). De ezt méltán igen gyűlölik, mert elsőbbséget utolsóká tesz.

63. De ezt méltán igen gyűlölik, mert elsőbbséget utolsóká tesz.

64. A búcsúk kincsét viszont igen kedvelik, mert utolsóból elsőkké tesz.

65. Az evangélium kincse olyan háló, amellyel egykor az anyagi javak embezeit halászták.

66. A búcsú kincse pedig olyan háló, amellyel ma az emberek anyagi javait halásszák.

67. A búcsú, amiről a búcsúhirdetők azt hirdetik, hogy a legnagyobb áldás, - valóban az, de a kereset szempontjából.

68. Valójában azonban a búcsú az Isten kegyelméhez és a keresztes jóságához mérten a legeslegkisebb dolog.

69. A püspökök és a lelképásztorok (jogilag) kötelesek az apostoli búcsúhirdetőit teljes tisztelettel fogadni,

70. arra, hogy ezek ne a maguk álmait hirdessék a pápa megbízása helyett.

71. Aki az apostoli búcsú igazsága ellen szól, kiátkozást és gyalázatot érdemel,

72. de áldott, aki gondosan eljár a búcsúhirdető szavainak önkénye és önfejlése ellen.

73. Ahogy a pápa is joggal sújt le villámával azokra, akik a búcsú ügyben bármi módon csalást követnek el,

74. de sokkal inkább készül villámával lesújtani azokra, akik a búcsúk ürügyén a szent szeretet és a való igazság kijátszásán mesterkednek.

75. Örültség azt vélni, hogy a pápai búcsúk akkorák, hogy feloldozhatják az embert, még ha valaki képtelenséget mondva - az Istenszülő (Máriát) erőszakolta volna is meg.

76. Ellenkezőleg azt állítjuk, hogy a pápai búcsúk a vétkekesség tekintetében a

búcsú alá eső legkisebb bűnöket sem vehetik el.

77. Az a szóbeszéd, hogy maga Szent Péter sem adhatna nagyobb kegyelmet, ha ő volna most a pápa - káromlás Szent Péter és a pápa ellen.

78. Ellenkezőleg azt állítjuk, hogy neki is és bármelyik pápának is nagyobb erői vannak, tudniillik az evangélium, a gyógyítások kegyelmi ajándékai stb. 1 Korinthus 12,9-10. szerint.

79. Káromlást szól, aki azt állítja, hogy a pápai címerrel ellátva felállított kereszt felér Krisztus keresztyével.

80. Számot fognak adni azok a püspökök, lelkészek és teológusok, akik túrik, hogy ilyesmiket prédikáljanak a népek.

81. A búcsúról való ilyen önkényes prédikálás azt eredményezi, hogy a tudós férfiaknak sem könnyű a pápa tekintélyét megvédeni a rágalmaktól, vagy éppen az egyszerű hívek fortélyos kérdéseitől.

82. Például: Miért nem őríti ki a pápa a purgatóriumot szentséges szeretetből és a lelkek oly nagy szüksége miatt, ami minden indíték közt a legigazságosabb - ha számtalan lelket kivált a (Szent Péter) bazilika építésére adott szennyes pénzéért, ami igen jelentéktelen indíték erre?

83. Továbbá: Miért vannak még mindig halotti misék és évforduló ünnepek a lelkekért, és miért nem adják vissza, vagy miért nem engedik visszavenni a halottakért tett adományokat, ha a kiváltottakért való imádság immár a búcsúcédula révén feleslegessé és jogtalaná vált?

84. Továbbá: Miféle újfajta kegyelme Istennek és a pápának az, hogy megengedik, hogy egy istentelen és gonosz ember pénzéért kiváltsón egy kegyes és istenszerető lelket, viszont azt a kegyes és kedves lelket nem váltják ki ingyen szeretetből, saját rászorultsága miatt?

85. Továbbá: A bűnhődésre vonatkozó egyházi előírások ténylegesen és mint régóta nem alkalmazottak, magukban érvénytelenek és halottak. Miért történik a tőlük való mentesítés pénzzel, búcsúk engedélyezésével, mintha érvényesek és hatályosak volnának?

86. Továbbá: Miért nem építi föl a pápa - akinek vagyona ma felülmúlja a dúsgazdag (ókori) Crassusok kincsét is - Szent Péternek legalább azt az egy bazilikát inkább a maga pénzéből, mint szegény híveiből?

87. Továbbá: Mit enged el vagy mit nyújt a pápa azoknak, akik a tökéletes töredelem által jogosultak a teljes elengedésre és (kegyelemben) részesítésre?

88. Továbbá: Miből lenne nagyobb haszna az egy háznak, mint abból, ha a pápa - amit most csak egyszer tesz meg - naponta százszor osztana elengedést és (kegyelemben) részesítést a hívek bármelyikének?

89. Mivel a pápa a lelkek üdvét inkább a búcsúk által keresi, mint a pénz által, miért szünteti meg a már régebben engedélyezett búcsúcédulákat és búcsúkat, mikor azok ugyanolyan hatásosak?

90. Ha az egyszerű híveknek aggályos érveit pusztá hatalommal elnyomjuk és nem értelemes megválaszolással oldjuk fel, azzal az egyházzal és a pápát el-lenségeik előtt nevétségessé, a keresztyéneket pedig szerencsétlenné tesszük.

91. Ha tehát a búcsúkat a pápa lelkületének és gondolatának megfelelően hirdetnék, könnyű volna felelni mindezekre (a kérdésekre), sőt fel sem merülnének.

92. Távoznak tehát azok a próféták, akik azt mondják Krisztus népének: „Béke, béke.” - de nincs béke! (Ezékiel 13,10.16).

93. Tegyétek jól a dolgukat azok a próféták, akik azt mondják Krisztus népének: „Kereszt, kereszt!” - de nincs kereszt!

94. Buzdítsuk azért a keresztyéneket, hogy fejüket Krisztust, bűnhődésen, halálon és poklon át is követni igyekezzenek,

95. és abban bízzanak, hogy inkább sok szorongatáson át, mintsem a béke biztonságán át juttanak be a mennybe (ApCsel 17,22).

Mert más fundamentomot senki nem vehet azon kívül, a mely vetetett, mely a Jézus Krisztus.

(1 Kor. 3:11.)

S.D.G.

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus
Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Smidéliusz Zoltán esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: **+36 20/824-3444**

Email: **gyorgy.koczor@lutheran.hu**

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: **RENZOL Dekor Reklámstúdió**

Zalaszentgrót